

تأثیر ایمان و نیت پاک در انجام عمل نیک:

۱ - خلاصه مکتبهای فکری و فلسفی درباره رابطه «اندیشه و عمل»

۲ - چرا سلسله اعتقادات در اسلام اصول دین معرفی شده است؟

۳ - نظری بدآخبار پیشوایان مذهبی

کلیه مکتبهای فلسفی و مذهبی دادرباره عمل و فکر به سامان کتب مبنیان تقسیم کرد که دو مکتب آن در دو طرف افراد تغییر طبقه بیکار در حد سطح قرار گرفته است.

۱ - مکتب وظفته ایجاد: پیروان این مکتب و در خی از فلسفه های عندی معنده دند که صلاح و سعادت وی کیفیتی شر تها در اصلاح درون و اندیشه دروح است. آنها عمل چندان توجه ندارند و میکنند فقط باید به خود بی نفس پرداخته و به تضییغ فروج همت گشایش ، و در حقیقت جز روح چیز دیگر داقت ندارد . اثراقیون از فلاسفه یوران و همچنین سوفیگری را در اسلام میتوان از پیروان این مکتب افراطی بشمار آورد زیرا آن نیز میگویند : ای پر ادر توهین اندیشه ای!

۲ - مکتب شفاییم یا احالت مل و حسن: فلسفه پیر وان این مکتب نقطه مقابل فلسفه پیشین است زیر آن در معرف تغییر طبقه افتاده گمان کردند که سعادت آدمیت ها در تأمین جهات مادی و عمل میباشد و تنهای کار است که ارزش دارد و انسان اگر عمل نیک انجام دهد در زنگبختی او کافی است اگرچه درونش پر از خصال شیطانی و نیت های آسوده بوده باشد .

۳ - مکتب اسلام : اسلام که در تمام شیوه های مادی و معنوی بشر حدا متمال را رعایت کرده است برای اخلاق آن دو مکتب و خاتمه دادن پاک افراط و تغییر طبقه سعادت و خوشبختی انسان ادراهم دو عمل صالح و نیت پاک ، و آرائست ظاهر و تهدیب باطن ، و تربیت جسم و جان میباشد و پسندی عوام مردم که میگویند انسان باید فلبش پاک باشد (یعنی اگرچه اعماق پاک باشد) اسلام پر در موضوع اهمیت کامل داده و قرآن در باره تخطیه دو مکتب پیشین را بین رویه معتقد چنین میگوید : والعصران الانسان لفی خسر الا الذين آمنوا و عملوا الصالحات و كثروا من نعم ، پیر زرای انگار است جز افراد پاکه داشته و نیت پاکه داشته و داعمل نیک ، انجام دهنده . اصولاً خداوند در قرآن هرجا که از ایمان و عبودیه یاد کرده آنرا

توأم واعمل صالح ذکر نموده است و این ابتدا معرفت مکتب اسلام است
چراً اسلسله انتقادات در اسلام اصول دین معرفی شده است؟

موضع دیگر که شایان توجه است این است که در اسلام می بینیم سلسله انتقادات خواه مسائل
عقیده ای اصول و پیشنهادی دین مخصوص و اعمال و عبادات فروع دین معرفی شده اند، اصل
در لغت پیشنهادی دین رفع شاخه و تابع چیزی را میگویند، فرع به چیزی میگویند که پشت
سریک چیز دیگر باید و قدر آن باید باید، جایی برایش است که بر اینطور است مکن
اهمیت تکالیف احادیث ندارد و ذکر که کمن است و بجهة مسبب آنها فروع مخصوص ندارند؟

در پاسخ مایه گفت: آری کتابه اعمال فروعند، حقیقت عبادات اگر با انگریزی های کار و روش
آنچنان نباشد، مورد نظر اسلام نیستند عباداتی که بصر فجیهه تحریقاتی بعمل میباید در خاور اویش
نمیباشد، از طرف مسلمانی که ایمان و دیگرانی که خداوند آشته و معتقد بر مالت پیامبر اسلام و
دستورات حادیش او است و به معاد درین دستاخیز ایمان «اراد طیعاً اعمالي که موجب
خشودی خدماست ایام ویدهد بعض این عمل بالکمیو آن در خاتمه کلاس و اعمال صالح اکنی
نویهای راک داریان حالت میباشد».

از این بالآخر دقت در مفادی اسلام هارا پایین میگذاریم که نه تنها عمل صالح
بدون نیت پاک از دشمن ندارد بلکه کردار نیک از ایمان خالص و نیت پاک و مذهبین عمل
ناشایست و کردار نیت از پاک آنقدر و درون شفیف، اتفاقاً ندارد قرآن مجید میگوید: «قل
کلی یعنی شاگرد: هر کس «افق افکار و طرز عقیده خود را اینجا میدارد،
اگر اندان در ذات صاف و نکری درست داریماشی شاگرد اعمال و کردار او، هم شکل آن
ایده‌های درونی و مهیا شد بالمسک».

پرسش پیامبر علوم انسانی

امیر و ممتاز علی (ع) خمینی مطلب را با این مختص و روسا روشن ساخته است: «الإيمان
والعمل أخوان توأمان ورقیقان لا يفتر قان» (۱) ایمان و عمل مانند دور افراد خیزند و
دور فیض صمیمی هستند که هر گز از هم دیگر جدا نمیشوند، باز میگرماید: العقول الْمُهَمَّةُ
الْأَفْكَارُ ... والحواسِ الْمُهَمَّةُ الْأَعْضَاءُ (۲) یعنی خردها و اندیشه فکرها، و افکار
پیشوای دل، ددل هادی حواس... و حواس رهبر اندیشه ای انسانند.